

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie skazanych C. T. i M. T.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2024 r.
obrońcy skazanych
na zarządzenie upoważnionego sędziego
z dnia 11 maja 2023 r., IV Ka 111/21
o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem upoważniony sędzia odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanych jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, albowiem skazani nie złożyli skutecznie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 maja 2021 r., IV Ka 111/21.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł obrońca skazanych. W zażaleniu podniesiono zarzuty:

1. obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 118 § 1 k.p.k. poprzez przyjęcie, że w sprawie skazani nie złożyli skutecznie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji, co skutkowało odmową przyjęcia kasacji osobistych z uwagi na brak rozpoczęcia biegu 30-dniowego terminu do wniesienia kasacji w sprawie, podczas gdy istniały realne podstawy, aby pismo skazanych z dnia 6 czerwca 2021 roku potraktować jako złożony w terminie wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść kwestionowanego zarządzenia poprzez bezzasadne przyjęcie, iż skazani nie złożyli skutecznego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 maja 2021 roku, podczas gdy z treści pisma skazanych z dnia 6 czerwca 2021 roku jednoznacznie wynika, że skazani nie zgadzają się ze wskazanym orzeczeniem i chcą skorzystać z procedury zmierzającej do wzruszenia przedmiotowego wyroku, a co za tym idzie wniosek skazanych o wyznaczenie im adwokata z urzędu w celu wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego należało potraktować jako złożony w terminie wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie jest bezzasadne. Kwestia złożenia przez skazanych w tej sprawie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 maja 2021 r., IV Ka 111/21 mogła być (por. art. 422 § 1 i 3 w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.) i była przedmiotem odrębnego zaskarżenia – w ramach zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego, na co zresztą wskazano lojalnie w uzasadnieniu zaskarżonego obecnie zarządzenia. Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanych, postanowieniem z dnia 28 lutego 2022 r., III KZ 3/22, utrzymał w mocy zarządzenie z dnia 27 lipca 2021 r., IV Ka 111/21 o odmowie przyjęcia takiego wniosku. Stąd w chwili obecnej brak jest więc

formalnych podstaw do tego, by kwestię tę badać i rozstrzygać ponownie w ramach wniesionego zażalenia (co do merytorycznej kwestii związanej z samym wnioskiem o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku przychodzi odesłać skarżących do treści powołanego wyżej, a wydanego w ich sprawie postanowienia przez Sąd Najwyższy z dnia 28 lutego 2022 r.).

Skoro zażalenie obrońcy skazanych nie podnosi żadnych innych zarzutów wobec zaskarżonego zarządzenia, których rozpoznanie byłoby dopuszczalne na obecnym etapie postępowania, a one wyznaczają ramy kontroli odwoławczej (por. art. 433 § 1 k.p.k.) i przy braku podstaw do wyjścia przez Sąd Najwyższy poza zakres zaskarżenia i sformułowanych zarzutów (art. 439 i art. 440 k.p.k.), zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

[J.J.]

[ał]